

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(Εν όψει της Γέννησης του Θεανθρώπου)

Πύργο χρυσό δυσπρόρθητο ετοίμασε η Φύση
το θρόνο της αλήθειας της εκεί να εγκαταστήσει!!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ, πυργοδέσποινα, ολόφωτη στο θρόνο,
ακτίνες της ελάχιστες, απ' τους φεγγίτες μόνο,
βγάζει αργά και φειδωλά 'μπρός στων θνητών το βλέμμα,
κάποια απ' τα σκότη να σβηστούν, που κρύβουνε το ψέμα!!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ, μεσ' στον Πύργο της, ως πάνσοφη Κυρία,
δέχεται επίθεση δ ι α ρ κ ή από τέσσερα σημεία:

Από Θρησκεία, Λογική, Πείρα, Φιλοσοφία,
με κάθε μια τους να ζητά τον Πύργο να πορθήσει,
στο θρόνο της αλήθειας του αιώνια να καθίσει
και την ατίμητη σοδειά, **ΟΛΗ** να κατακτήσει!!!

Χτυπάει η Θρησκεία, ανέκαθεν, από ουράνια μέρη,
από μυστήριες γωνιές, **ΚΑΙ, το σφυρί στο χέρι,**
με χάλυβα της πίστεως σκληρά το διαμορφώνει,
με νεοφώτιστων ορμή τον πύργο αυτό ζυγώνει
και ρίχνει σκάλα ν' ανεβεί στου Πύργου το μπαλκόνι,
πασκίζοντας να φτάσει εκεί πού 'ναι η Αλήθεια μόνη.

Παίρνει Αγγέλων στρατιές, πνευμάτων συνοδείες,
επιστρατεύει θαύματα και αστεριών πορείες,
καλεί τον Άναρχο Θεό βαθιά απ' τους γαλαξίες...
Στη Γη, προφήτες κι Άγιοι, φυτεύουν τις λατρείες!!!
Ίσως, με κάποια εύνοια, του υπερτάτου όντος
κάποιοι «ιδιαιτεροι» άνθρωποι να ξεχωρίσαν όντως
σαν ουρανόσταλτες μορφές, σαν από Θεία κλήση
προτού οι μυθικοί Θεοί τον κύκλο να 'χουν κλείσει...

Με κάποια μεταφυσικά πίστεως παραγάδια,
ΚΑΙ, με απόκρυφα, θολά, μυστήρια και σημάδια,
με δεδομένο στους θνητούς τον φόβο του θανάτου,
θρησκείες θεμελίωσαν με πρότυπα αθανάτου!!!

Ο Ζαρατούστρας, προπομπός, απ' των Περσών τη χώρα
φαίνεται ότι έλαβε κάποια απ' τα Θεία δώρα
και στη σκιά του επώασε Ινδουισμό- Βραχμάνες,
κι έκρουσε μονοθεϊσμού υπόκωφες καμπάνες
π' ακούστηκαν παράλληλα με διπλανές του άλλες
-όπως αυτές του Αβραάμ - που ήταν πιο μεγάλες.
Όλοι, απ' τα μετερίζια τους, κραδαίνοντας την πίστη
αλήθειες διεκδικούσανε στον Πύργο αυτό του Κτίστη
με προσευχές κι αγώνες τους, να τους αποκαλύψει
ψήγματα, τ' άχραντου χρυσού που μέσα εκεί έχει κρύψει!!!

Αλλά, ουσία του Θεού, ΜΟΝΟΝ ο Ναζωραίος

εκόμισε κάτω στη Γή που, Θεϊκά γενναίος,
πορεύτηκε με τους θνητούς, μπήκε στα βάσανά τους,
θαύματα και παραβολές εμφάνισε μπροστά τους,
την εποχή που έσφυζε, η καρδιά της ιστορίας,

στη δόξα, στο απόγειο της Αυτοκρατορίας...
Άδικη δίκη, ιστορική, απ' ανθρώπων δικαστήριο
τον έστειλε στου Γολγοθά το αβάσταχτο μαρτύριο...
Κι' εκεί, στη μάνα του μπροστά, ένα θλιμμένο δέιλι
εδιάλεξε, στον ουρανό το πνεύμα του να στείλει...
ΟΜΩΣ το σώμα του εδώ, η γή δεν το χωρούσε,
ΜΟΝΟΝ ένα τριήμερο θα το φιλοξενούσε...
**Τον είχαν στείλει οι ουρανοί, μ' αγγέλων συνοδεία
κι' έβαλαν άστρο λαμπερό να δείχνει την πορεία,
ΚΑΙ, όρισαν, επί της γής χρόνια τριάντα τρία
να μείνει η θαυματουργή, η ΘΕΪΚΗ ΟΥΣΙΑ,
κ' ύστερα μέλος να γενεί στην «Θεία Δυναστεία!!!»
Είπε, με δυνατή φωνή, πως: «η Αλήθεια εγώ ειμί».
Βάλτε την πίστη στην καρδιά, πάτε στου Πύργου την κυρά
για να σας δώσει το κλειδί να μπειτε 'κει που κατοικεί.
Κι αυτή, τον Πύργο θα ανοίξει και τις αλήθειες θα σας δείξει!!!»**

Πάει και η Κυρά η λογική, μπροστά στου Πύργου την αυλή
κι αφού η πόρτα ήταν κλειστή, ψάχνει άλλους τρόπους για να μπει.
Την επιστήμη της καλεί για να της φτιάξει ένα κλειδί
ή να της δώσει το σφυρί που θα την σπάσει, αν είν' κλειστή...
Μ' αγώνες γνώσης επικούς και με της τέχνης συνεργούς,
προκλήθηκαν κάποιες ρωγμές, στα παραθύρια, στις γωνιές
κι αποκαλύψαν στους θνητούς, του Πύργου κάποιους θησαυρούς...
Μα, όσο βλέπουν πιο βαθιά, μύρια της Φύσης μυστικά
κρύβονται σε χρυσό κελί κι αλήθεια πάντοτε λειψή
βγαίνει απ' του Πύργου την αυλή, μαζί μ' ελπίδα, απαντοχή:
να προσεγγίσουν πιο βαθιά προς της αλήθειας την καρδιά...
**Ένας αγώνας αντοχής της σκέψης και της λογικής,
με επιστήμες, τεχνικές κι ατέλειωτες εναλλαγές,
αιώνες ψάχνει αναζητά, μα την... κορφή ΔΕΝ κατακτά.**
Κάθε που φτάνει πιο ψηλά, ο... «βράχος του» κατρακυλά
κι άλλοτε μένει στα μισά, άλλοτ' απ' την αρχή ξανά.
Μήπως του Σίσυφου τα πάθη, δείχνουν του μύθου αυτού τα ...βάθη;::

Η πείρα, προϊόν της δράσης, σοφή και συνετή δασκάλα,
βρήκε εργαλεία και μεθόδους να υψώσει τη δική της σκάλα
μέχρι του Πύργου τους Φεγγίτες, για ν' ανεβεί και να κοιτάξει
κι όσα μπορέσει και προφτάσει, κομμάτια αλήθειας, να εισπράξει...
Κάθε σκαλί της κλίμακας της είναι σωστά στερεωμένο
γιατί οι αιώνες που διαβαίνουν, τ' αφήνουνε δοκιμασμένο
μέσα στις πράξης το καμίνι, εκεί που η φωτιά δεν σβήνει!!!
**Όσες αλήθειες φέρνει η πείρα, από του Πύργου κάποια θύρα,
κλεμμένες ή κατακτημένες ή απ' τη Φύση χαρισμένες,
βγαίνουν στου χρόνου την πορεία και τις «ζυγίζει» η ιστορία!**

Ευγενικά η Φιλοσοφία, βγάζει δικά της εργαλεία
για ν' αναλύσει, να συνθέσει, διαλεκτικά να επιπέσει
στης Φύσης την κρυμμένη Αλήθεια, μεριάζοντας τα παραμύθια!
Σ' ένα ολόγραμμα της γνώσης, με όλες της τις αποχρώσεις,

σαν στέγασμα της επιστήμης, της λογικής σκέψης και μνήμης,
στέκει παρ' έξω από την πίστη. ΔΕΝ απευθύνεται στον Κτίστη
γυρεύοντας αποκαλύψεις, βοήθειες, εύνοιες, εξηγήσεις...
Χωρίς να Τον παραγνωρίζει, προσεχτικά Τον προσεγγίζει,
μέσα απ' το δόγμα, τη λατρεία, **κι απ' του θανάτου την ουσία,**
που «πρόσφερε» στην κοινωνία, φόβο και διαρκή αγωνία!
Οι κορυφές φιλοσοφίας, ερευνητές της αληθείας
στον Πύργο αυτόν δίπλα σταθήκαν, Φύση, Ουρανό αφουγκραστήκαν,
κι ό,τι απ' τον Πύργο έξω βγαίνει, στο εργαστήριό τους μπαίνει...
Όσες αλήθειες 'κείθε βρήκαν στου κόσμου την αυλή αφήκαν.
Οι προσωκρατικοί, ίσως, πρώτοι, ο Θεός Πλάτωνας – Σωκράτης
Αριστοτέλης, Αυγουστίνος, ο Αβερρόης κι Ακινάτης,
της Αναγέννησης το ρεύμα και του Διαφωτισμού το πνεύμα
-όπως κι εκατοντάδες άλλοι, μικροί, μεσαίοι και μεγάλοι-,
μ' εύνοια του Πύργου Αληθείας βάλαν θεμέλια σοφίας!!!

*Μυστήρια Φύση και Θεέ, από τα ψίχουλά Σου
τρέφουν τη ματαιότητα τα γήινα πλάσματά Σου.
Έφτιαξες τον Δυσπόρθητο Πύργο της Αληθείας,
κι από ρωγμές του εξέπεμψες σπαράγματα σοφίας.
Σε νόμους αναπότρεπτους φύτεψες τις αλήθειες
με κώδικες διαιώνισες είδη, μορφές συνήθειες.*

ΟΜΩΣ, στον κόκκο αμμουδιάς του σύμπαντος, στη Γή μας,
έστειλες τον μοναχογιό, Σωτήρα της ψυχής μας,
μ' όσες αλήθειες μπόρεσες βαριά να τον φορτώσεις
δώρα «εξ αποκαλύψεως», άχραντα, να μας δώσεις.
Τον είδαμε ολοζώντανο μεσ' στη σπηλιά τη Θεία,
σταλμένον απ' τους ουραμούς μ' Αγγέλων συνοδεία!!!
Λιτός, φτωχός και ταπεινός, ανθρώπινος, δικός μας,
σαν γιός ανθρώπου και Θεού, πατέρας κι αδερφός μας,
ν' ανοίγει τον ολόφωτο ΠΥΡΓΟ της αληθείας
με τ' Άγιο μείγμα ανθρώπινης και Θεϊκής σοφίας!!!
Τα θαύματα, οι παραβολές, Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ «ΠΛΗΣΙΟΝ»,
αποτελούν πρωτόφαντο δώρο λαμπρό και Θεϊόν!!!
Η προδοσία, η σταύρωση και η Ανάστασή Του
κρατούν αιώνια ζωντανή, την Θεία υπόστασή Του!!!

Ο Πύργος της Αλήθειας Σου, Θεέ Κτίστη και Φύση,
που ο άνθρωπος αδημονεί, για να τον κατακτήσει,
θα μένει πλάσμα νοητό για να μπορεί να ζήσει
του κόσμου η διάνοηση, η τέχνη η επιστήμη,
ΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΙΗΣΟΥ, Ο ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ Η ΜΝΗΜΗ!!!

Αθήνα, Νοέμβριος 2025

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer-MSci in Op. Res. From Cranfield Univ. (England)
©2025. Δημήτριος Τόρβας